

ಅನುಭವಸ್ವರೂಪ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

ಕಪಿಲವಸ್ತುವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಆಗಲೇ ಇಳಿಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲಿತ್ತು. ನವವಧುಗಳು ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳದಿರಲಿ ಎಂದು ರಥವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಸಾರಥಿ ಹೇಳಿದ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿಗಿಂತ ಈ ಸುಮಧುರ ಸಂಜೆಯೇ ಪುರಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಕಪಿಲವಸ್ತುವಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ತಳಿರು ತೋರಣ. ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ರಂಗೋಲಿಗಳು... ತಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ದೊರೆಯ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಇಷ್ಟೂ ಅಲಂಕರಿಸದೇ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಮುತ್ತೈದೆಯರು ತುಂಬಿದ ಕೊಡಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಂದು ಶುಭ ಕೋರಿದರೆ, ಅವರಲ್ಲೇ ಕೆಲವರು ಆರತಿ ಎತ್ತಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಬೆರೆಸಿದ ನೀರನ್ನು ನಿವಾಳಿಸಿ ದಾರಿಗಡ್ಡವಾಗಿ ಎರಚಿ ದೃಷ್ಟಿ ನಿವಾಳಿಸಿದರು. ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗಲಂತೂ ವಾದ್ಯಮೇಳದವರ ಸ್ವರತಾಳ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವಂತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದೇ ಎನ್ನಿಸುವಂಥ ಮನೆ. ಗೋಪುರಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಐವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಮನೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಬೇಕೇ ಆಗಿತ್ತೆಂದು ಸಿನಹು ಶಾಕ್ಯರೇ ಪತ್ತಿ ಕಚ್ಚಣಳ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಮನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅರಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಅಗಲವಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ರಥದಿಂದ ಇಳಿದಾಗ, ಅರಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಅಸ್ವಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ನಯನ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಬೆಳಗಿನಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಬಾನಿಗರೆಚಿ ಹೋಳಿಯಾಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ. ಚಿತ್ರಕಾರನೊಬ್ಬನ ಕುಂಚದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಎಳೆದ ಗೆರೆಗಳಂತೆ ಮೋಡದ ಮರೆಯಿಂದ ಮೈದುಂಬಿ ತೂರಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರಣಗಳು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕೋರೈಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇವದಹದಲ್ಲೂ ಇದೇ ಸೂರ್ಯನೇ ತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅಸ್ವಮಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೇಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮಧುರಮಯವಾದ ಗಳಿಗೆ ಇದಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸೌಂದರ್ಯ ನನಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಈ ಮನೆಯ ಸಕಲ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ನನ್ನ ಕಾಲ್ಪನದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದಾಗ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಳಕು ಮೂಡಿತು. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅವಘಡ ಜರುಗಿಹೋದರೂ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾನೇ, ನನ್ನ ಕಾಲ್ಪನವೇ ಕಾರಣ ಎಂಬ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದೀತೆಂಬ ಅಳಕು

ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಅಮ್ಮ ಸುಲಕ್ಷಣೆ ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ಅರಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಕೆಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಇದ್ದುಬಿಡಬೇಕು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೂ ಅವರಿವರು ಮಾತನಾಡಿಸುವ, ನೋಡುವ, ಸಲಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸನಿಹದವರೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶ್ರೀಯತೆಯಿಂದಲೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧೋದನನ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ, ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಸುಮಧುರವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಶುದ್ಧೋದನರೂ ಸಹ ಅತಿ ಆಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಕೈಹಾಕದೇ ಸರಳವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಅನಾಹುತಗಳಾಗಲೀ, ಕೆಡುಕಾಗಲೀ ಸಂಭವಿಸದಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾಲ್ಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಪಚಾರದ ಮಾತುಗಳೂ ಕೇಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಕ್ಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ರಾಜ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಇಡೀ ಕಪಿಲವಸ್ತುವೇ ಆಷಾಢ ಮಾಸದ ನಡು ಬೆಳಿಗಿಯಲ್ಲಿ ವಸಂತದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಾರ ಕಾಲ ಆಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇ ತಿಂಗಳುಗಳಾದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಮಗುವಿನ ನಗು ಕೇಳಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರತೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಬಾರಿ ವಸಂತದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಐಭೋಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಪುಷ್ಪ ಮತ್ತು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೆ. ಹಬ್ಬದ ಏಳನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ದಿನ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಅಮೂಲ್ಯ ವಜ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಗಳಷ್ಟು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಬಡಜನರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೋದನರ ಜೊತೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕೂತು ಸೇವಿಸಿ ಶಯ್ಯಾಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೆ.

ಶುದ್ಧೋದನ ಈ ಕುರಿತು ಯಾವತ್ತೂ ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೂ ಅಂಥದೊಂದು ಭಾವನೆ ಆತನಿಗೂ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಪಂಡಿತರಿಗೆ, ಜೋತಿಸಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳೋಣವೇ ಎಂದು ನಾನೇ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಶುದ್ಧೋದನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. 'ನಿನಗಾದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲ ಕಾಲ ಕಾಯೋಣ' ಎಂದು ನನ್ನ ಕೇಳಿರಮೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದರು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ಉಂಡು ಸುಖವಾಗಿರು ಎಂದು ಮಿಲನ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸುತ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ

ತೇಲಾಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ನಾವು ಸಂಯೋಗಗೊಂಡ ಆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕನಸೊಂದು ಬಿತ್ತು.

ಸುಂದರವಾದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ, ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾದ ಚಂದ್ರನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಅರಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ನಿಂತಿದ್ದೆನೇ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಆನೆ ನನ್ನಡೆಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಅದರತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಂಥದೇ ಆನೆ. ಆದರೆ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ್ದು. ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯನ್ನು ಸಾಕಿದಂತೆ ಎಂಬ ಗಾದೆಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನಷ್ಟೇ ಹೊರತು ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗಿಂತ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ - ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತ. ತಾನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಮುಂದಿನ ಕಾಲಗಳೆರಡನ್ನೂ ಮಡಿಚಿ ನಿಂತಿತು. ನಾನೂ ನಿಂತೆ. ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಮಾವುತನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆ ಪಳಗಿಸಿದ ಆನೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಎರಡೂ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಸೊಂಡಿಲನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಫೀಳಿಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಭಾಷೆ ನನಗೆ ಹೇಗೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು? ಅಪಾಯವನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯನ್ನು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ವನೆಯುತ್ತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ಸೊಂಡಿಲಲ್ಲಿ ಕೆಂದನೆಯ ತಾವರೆ! ಈಗ ತಾನೇ ನೀರಿನಿಂದ ಕಿತ್ತು ತಂದಷ್ಟು ತಾಜಾ ಇತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ನೀರ ಹನಿಬಿಂದುಗಳು ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ, ಇನ್ನೇನು ಆಯತಪ್ಪಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುವಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಮುಂಗಾಲನ್ನು ಊರಿ, ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ನನ್ನಡೆಗೆ ಹೂವನ್ನು ನೀಡಿತು - ಪ್ರಿಯಕರ ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಗೆ ನೀಡುವಂತೆ, ವಿಧೇಯನಾಗಿ.

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಪರೀಕ್ಷೆಗೇ ಇದು ಬಂದಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಒಂದು ಕಡೆ, ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು ಬಂದಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಖುಷಿ ಮತ್ತು ಆತಂಕ ಬೆರೆತ ಭಾವದಿಂದ ನಾನು ಕೈ ನೀಡಿದೆ. ನಾನು ಹೂವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಸೊಂಡಿಲನ್ನೆತ್ತಿ, ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿತು. ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ, ಅದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲೆಂದು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಂತೆ. ನನ್ನಡೆಗೇ ಮುಂಬರಿದು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಶೀರ್ವದ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದಿತು. ನಾನು ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಸವರಲು ಕೈ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತೇನೆ, ಕ್ರಮೇಣ ಕುಬ್ಜವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ನನ್ನ ಬಲಗೈ ಅಡಿಯಿಂದಲೇ ಬಲಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಏಕ್ಕವಾಯಿತು! ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ!

(ಸಶೇಷ)